

Wat vertellen
kleuren
over ziekzijn?

Margaretha Gieles

Wat vertellen kleuren over ziekzijn?

Chakra-kleurdiagnostiek

Uitgeverij Ankh-Hermes bv – Deventer

CIP-gegevens

ISBN: 90 202 4383 7

NUR: 873

Trefwoord: chakra's / genezing

© 2004 Uitgeverij Ankh-Hermes bv, Deventer

Uit deze uitgave mag uitsluitend iets verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, opnamen, of op welke andere wijze ook, hetzij chemisch, elektronisch of mechanisch, na voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Any part of this book may only be reproduced, stored in a retrieval system and/or transmitted in any form, by print, photoprint, microfilm, recording, or other means, chemical, electronic or mechanical, with the written permission of the publisher.

Inhoud

DANKWOORD 7

BIOGRAFIE 9

INLEIDING 18

DE AURA 20

De vorm van de aura 20

Hoe voelt een aura? 27

Een brede aura 28

Een smalle aura 32

Een stevige aura, een zwakke aura 32

Een warme aura, een koude aura 34

De ‘open herinnering’ en de invloed ervan op de aura 36

DE CHAKRA’S 38

De eerste chakra/stuitchakra 38

De tweede chakra/heiligbeenchakra 39

De derde chakra/zonnevlecht 39

De vierde chakra/hartchakra 40

De vijfde chakra/keelchakra 40

De zesde chakra/voorhoofdchakra 40

De zevende chakra/kruinchakra 41

DE ZEVEN LAGEN VAN DE AURA 42

HET ONTSTAAN VAN ZIEKTEN 44

WAT VERTELLEN KLEUREN OVER ZIEKZIJN?

WORDEN WIE JE BENT 50

Op zoek naar je ware Zelf 50

Emoties wijzen je de weg 51

Kwetsbaarheid is kracht 52

CHAKRA-KLEURDIAGNOSTIEK 54

Kleurassociaties 56

Kleursymboliek bij benen en voeten 58

HOE KUN JE KLEUREN WAARNEMEN? 61

Chakrakleuren tekenen 66

HET VERSTERKEN VAN DE AURA EN OPLADEN VAN DE CHAKRA'S 69

Aura-oplaadoefening 70

Chakra-oplaadoefening 71

Oefening voor de linker en de rechter hersenhelft 74

Oefening om energie door te laten stromen 75

'De Bron' van waaruit genezende energie tot ons komt 76

De energetische behandeling 77

DE BETEKENIS VAN DE KLEUREN IN DE CHAKRA'S 78

De eerste chakra (stuitchakra) 79

De tweede chakra (heiligbeenchakra) 103

De derde chakra (zonnevlecht) 117

De vierde chakra (hartchakra) 127

De vijfde chakra (keelchakra) 134

De zesde chakra (voorhoofdchakra) 146

De zevende chakra (kruinchakra) 153

Zwart in de chakra's 166

SLOTWOORD 175

INFORMATIE 178

DANKWOORD

Ongeveer een jaar geleden stonden er op een dag drie nieuwe gidsen in mijn praktijkruimte. Zij hadden de gedaante aangenomen van schriftgeleerden, alledrie zagen zij er hetzelfde uit. Ik wist niet wat zij kwamen doen, maar met hun komst voelde ik wel een enorme behoefte om alles op te gaan schrijven wat ik ook al uitdroeg in de vorm van lezingen en cursussen. De behoefte om te schrijven bevreedde mij. U moet weten, ik ben een prater, geen schrijver.

Maanden heeft het geduurd voor ik mijn verzet en mijn gevoel van ‘dat kan ik toch niet’ opzij zette en me waarachtig achter een laptop schaarde. Liever wilde ik een typemachine gebruiken. Van nature heb ik namelijk een angst voor elektrische apparaten, die het door mijn gebruik inderdaad ook vaak begeven. Mijn man vond dat toch wel erg ridicuul om in deze tijd te gaan zitten typen en rommelen met type-ex. Dat kon ik niet maken, vond hij. Ik moet zeggen, hij heeft gelijk gehad. Ik heb ervan genoten avonden achter mijn laptop te zitten werken. Dus dat was wat de gidsen kwamen doen, mij helpen en stimuleren om mijn ervaringen aan u door te geven. In de zomervakantie viel het mij op, dat zij zich slechts af en toe zichtbaar maakten, blijkbaar mocht ik het wat rustiger aan doen. Na de zomervakantie stonden zij er echter weer, in volle glorie. Ik haastte mij dan ook 's avonds, als de kinderen sliepen, naar mijn praktijkruimte om te gaan schrijven. De laatste weken hadden de gidsen alledrie een bloem in de hand, voor mij een teken dat het einde van mijn verhaal in zicht was. Toen ik het slotwoord aan het schrijven was, gebeurde er die avond iets wonderlijks. De drie schriftgeleerden deden hun jassen uit, en daar stonden mijn drie levensgidsen. Ik was ontroerd en moest lachen tegelijkertijd. In dit leven heb ik twee mannelijke

en een vrouwelijke gids bij me. Daarnaast heb ik nog tijdelijke gidsen, deze wisselen elkaar af wanneer ik weer iets nieuws moet leren. De vaste drie gidsen zijn voor mij als een vader, een moeder en een broer. Dat zij nu uitgerekend dit hele afgelopen jaar bij me geweest zijn, maar dan vermomd, vond ik verrassend. Het verbaasde me dat ik de hele tijd niets in de gaten heb gehad. U ziet, aan gene zijde hebben ze ook humor. Het ging ze waarschijnlijk niet om de grap, maar om mij aan het werk te krijgen. Dat is ze dus gelukt. Ik ben blij dat het zo is gelopen, ik was namelijk al een beetje weemoedig vanwege het naderende afscheid. Ik dank mijn drie gidsen voor hun vertrouwen in mij en voor hun oneindige geduld.

Op aarde, gehuld in fysieke lichamen, heb ik eigenlijk ook drie gidsen rond me, namelijk mijn man, mijn zoon en mijn dochter. Zonder mijn man was ik nu niet de persoon die ik ben. Zonder hem zou ik de aarde een eenzame plaats zijn blijven vinden. Hij heeft mij helpen aarden. Zijn vertrouwen in mij en zijn steun om dat te blijven doen wat ik moet doen, waardeer ik zeer. Ik heb vaak op het punt gestaan dropjes te gaan verkopen, hij heeft dat echter steeds tegen kunnen houden. Mijn kinderen dank ik voor hun komst naar de aarde. Zij hebben mij geleerd mezelf te durven zijn. De momenten waarop we samen knuffelen, koekjes bakken en rommelen in de keuken zijn mijn gelukkigste momenten.

BIOGRAFIE

Ik ben geboren in 1960 in een Brabants gezin als jongste van vier kinderen. Mijn vader was kunstschilder, tekenaar, docent tekenen en kunstbeschouwing. Mijn moeder is voor haar trouwen verpleegster geweest. Het atelier van mijn vader was aan het huis vastgebouwd. Om er te komen moest je een gangetje door en dan bevond je je in die sfeervolle, naar verf en olie ruikende hoge ruimte. Het had iets plechtigs, die ruimte en die sfeer. Mijn vader was altijd bezig met schilderen of met schrijven. Want dat deed hij ook: schrijven over archeologie of brieven schrijven naar de krant. Hij wond zich namelijk vaak op over bomen die gekapt werden of over oude panden of kerken die afgebroken werden om plaats te maken voor de meest vreselijke nieuwbouw. Hij gaf er ook tekenles in dat atelier. Wanneer ik dan als kind koffie en chocolademelk mocht brengen, was ik echt zenuwachtig. Ook dat had iets plechtigs, die stilte, terwijl iedereen aan het werk was. Mijn vader zat met pijp of sigaar in de mond te vertellen over geschiedenis en kunst en het geloof.

Mijn moeder was altijd bezig met ziekten en pilletjes en poedertjes. Werden we 's nachts te vaak wakker, dan konden we stevast rekenen op een aantal druppels valeriaan. Dat spul stonk maar was toch op de een of andere manier lekker en het hielp natuurlijk altijd. Waarschijnlijk was de aandacht in de nacht na een of andere enge droom ook al voldoende geweest. Zij was echter gek op die dingen en las alles wat los en vast zat over zowel reguliere als homeopathische middelen en therapieën. Voor elke klacht had ze wel een middelje. Mijn twee zussen hadden een dieet nodig, dus daar kon mijn moeder zich ook op uitleven.

Achteraf bekeken is het dus misschien niet zo verwonderlijk dat ik geïnte-

resseerd raakte in de mens en zijn ziekten en nu diagnose stel aan de hand van kleuren.

Toen ik zo ongeveer zeven jaar oud was had ik mijn eerste paranormale ervaringen. Lag ik 's avonds in bed dan kwam er elke keer een man in de deuropening staan. Ik noem hem de Sandeman man vanwege zijn zwarte cape en hoge hoed. Ik droomde niet. In de deur zat namelijk een glazen ruitje waardoor er lichtschijnsel van de overloop mijn kamer binnen kon komen. Terwijl ik de man zag staan, zag ik ook gewoon het licht van de overloop achter hem. Ik schrok vreselijk en werd erg bang. Ik vroeg hem weg te gaan, wat hij dan ook deed. De volgende avond ging het weer precies zo. Op mijn zesentwintigste heb ik eens een regressie gedaan en de eerste persoon die ik tegenkwam was deze man. Ik schrok enorm en wilde meteen terug naar het nu. Weer later heb ik zelf spontaan het hele vorige leven teruggezien waar ik de man uit kende. In de zomer van mijn eenenveertigste jaar stond de Sandeman man plots op een avond midden in de huiskamer. Ik wilde hem niet aankijken, maar wederom ontwijken. Zijn verschijning was echter zo sterk dat er geen ontkomen aan was. Ik gaf mijn verzet op en luisterde naar hem. Op dat moment had de man al heel lang gewacht. Hij had mij in dat andere leven, zo'n twee eeuwen terug, op een erbarmelijke manier aan mijn einde laten komen. Hierover had hij zoveel schuldgevoel, dat hij niet verder kon evolueren. Vergeving van mij was voor hem noodzakelijk om aan gene zijde verder te kunnen leven. Ik heb zijn verhaal aangehoord en zijn verdriet gevoeld. Terwijl bij mij de tranen over mijn wangen stroomden heb ik hem kunnen vergeven. Meteen daarna gebeurde er iets prachtigs. De Sandeman man veranderde in een lichtende gestalte en werd opgehaald door twee gidsen. Eindelijk hadden hij en ik rust en was onze karmische verbondenheid verbroken.

In het gezin waarin ik ben opgegroeid werd zelden over paranormale zaken gesproken. Het verhaal van de Sandeman man heb ik mijn familie pas verteld toen ik volwassen was. Op de een of andere manier sprak je niet over

paranormale ervaringen. Je ziet dat tegenwoordig trouwens nog vaak: er rust een taboe op. Toch zat de paranormale aanleg wel bij mij in de familie. Aan de kant van mijn moeder waren generaties lang kruidenvrouwen en verloskundigen te vinden. Mijn oma van vaderskant ging al begin 1900 naar een gebedsgenezers, om verlichting van haar kwalen te krijgen. Een neef van mijn vader is astroloog, een man nu van rond de tachtig jaar oud. Hij werd door zijn familie als een vreemde eend in de bijt gezien. Nu is astrologie een bijna dagelijks gespreksonderwerp, favoriet op feestjes, maar vijftig jaar geleden lag dat anders. Ook mijn vader had paranormale gaven, al sprak hij daar hoogst zelden over: zijn katholieke achtergrond belette dat. Hij was van de zware kant, zal ik maar zeggen. Toch was hij ook ruimdenkend. In de oorlog pendelde hij wel eens boven een landkaart om mensen op te sporen. Toen mijn moeder in verwachting was pendelde hij natuurlijk ook om te kijken of ze een jongen of een meisje konden verwachten. Ook toen ik zelf in verwachting was pendelde hij het voor mij uit. Hij deed dat gewoon met zijn trouwring aan een touwtje, en steeds klopte het. Vaak had hij voorspellende dromen over vliegtuigongelukken en andere rampen. Ook de aanslag op de paus had hij voorspeld. Schreef iemand hem een brief dan werd het handschrift grafologisch geanalyseerd. Hij deed dat in stilte, in afzondering in zijn atelier. Toen ik later mijn werk ging maken van het paranormale kon daar helaas niet over gesproken worden. Na zijn overlijden heb ik nog wel met hem gesproken en hij heeft toen alsnog zijn fiat aan mijn werk gegeven. Dat was voor mij heel belangrijk. Ik ben hem nog steeds dankbaar voor de verrassing op mijn verjaardag in 1997 (hij is in 1995 overleden). Wel vaker gebeurde het dat een van de kaarsen die ik brandde spontaan begon te flikkeren en rommelen en er een prachtige bloem in kaarsvet aan verscheen. Ook vormde er zich eens een symbool aan een kaars, waarover mijn man en ik zeer verbaasd waren. Het was een foetus met navelstreng. We begrepen er niets van. We woonden nog niet bij elkaar, kenden elkaar pas een halfjaar, dus aan het stichten van een gezin hadden wij nog nooit gedacht. Toch bleek ik een paar weken later zwanger te zijn. Geheel onverwachts! Het fenomeen van de kaarsboodschappen was begon-

nen toen mijn man en ik elkaar leerden kennen. Bijna dagelijks ontvingen we een bloem aan de kaars: een soort gelukwens van gene zijde. Op mijn verjaardag in 1997 begon 's avonds weer een kaars te flikkeren. Op hetzelfde moment voelde ik mijn vaders aanwezigheid in de kamer. Na ongeveer een halfuur ongeveer viel er iets van de kaars af, een vorm in kaarsvet. Het was een letter F in een prachtige vorm. Ik was zeer ontroerd. Het was de eerste letter van mijn vaders voornaam, hij heette namelijk Fons. Als een relikwie bewaar ik de letter.

Als kind had ik ook vaak spontane uittredingen. Gewoon overdag kon dat gebeuren. Ik voelde het echter steeds aankomen. Een eng zweverig gevoel maakte zich van mij meester en ik wist: HET gaat weer gebeuren. En ja hoor, ik floepte weer uit mijn lichaam en hoorde mezelf als van veraf praten. Soms kneep ik mezelf in de arm om te voelen of ik er nog wel echt was. Voor mijn gevoel duurde het wel weken voor dat nare buiten mezelf zijn weer over was. Het moment waarop ik dan weer als het ware wakker werd en mezelf niet meer behoefde te horen of zien als een buitenstaander, was heerlijk. Ik was er weer.

Mijn hele jeugd heb ik last gehad van bloedarmoede, oftewel ijzergebrek. Ik slikte staalpillen en kreeg op den duur zelfs injecties ertegen. Het hielp echter niet. Nu, later, snap ik waarom. De uittredingen en het ijzertekort hadden te maken met een niet-geaard zijn en een te hoog zittende aura. IJzertekort zie je ook meestal bij zwangere vrouwen. Hun energieveld gaat ook wat omhoog om ruimte te maken voor de nieuweling. Aangezien ijzer aardend is kan een tekort aan ijzer op een slechte aarding wijzen. Mijn aarding was natuurlijk niet best, vanwege mijn buitengewone gevoeligheid. Om indrukken niet te heftig te hoeven voelen, vluchtte ik weg van mezelf, dus mijn aura ging omhoog. Waarschijnlijk gebeurde het ook door de enorme heimwee die ik had naar de sferen. De aarde vond ik maar een vreemde plaats.

Op mijn elfde ging ik boeken lezen van Mathew Manning over poltergeistverschijnselen en ik las steeds weer opnieuw de verhalen over koning

Arthur, Tristan en Isolde en Parcival geschreven door Jaap ter Haar. Het gaf me een enorm heimweegevoel. In de sfeer van die boeken voelde ik me thuis en niet in de wereld van auto's, lawaai, lelijke gebouwen en te weinig bomen. Maar ja, het werd toch tijd om te beseffen dat ik nu ook moest leven. Ik moest eens ophouden met vluchten in andere sferen.

Het naar school gaan, vriendjes krijgen, op kamers wonen, dat hielp wel om wakker te worden. Het was echter een moeilijke tijd: ik kon mijn draai niet vinden. Daardoor ben ik in aanraking gekomen met de reguliere geestelijke gezondheidszorg. Ik vroeg een intake aan in de hoop dat zij mij wat verder op de rails zouden kunnen krijgen. Toen ik echter na de intake het verslag over mij las moest ik erg lachen. Er zou heel wat aan mij gesleuteld moeten worden. Het eerste wat ik dacht was, dat dan in ieder geval aan de persoon die de intake had afgenomen ook flink gesleuteld moest worden. Ik had totaal geen vertrouwen in de reguliere manier van werken. Ik heb dan ook bedankt en heb geen gebruik gemaakt van hun therapieën. In die tijd kwam ik via een vriendin in contact met een magnetiseur. Voor het eerst maakte ik kennis met iemand die in de paranormale wereld werkzaam was. Het was een bijzondere ervaring, ik kreeg meteen het gevoel als mens gezien te worden en niet als een apparaat met mankementen. Ik voelde warmte en oprechte interesse. Ongeveer een halfjaar ben ik geregeld naar deze man gegaan voor een magnetische behandeling. En werkelijk, na dat halve jaar was ik veranderd van onzeker meisje in zelfstandige vrouw, en dat zonder ingewikkelde therapieën! Het was een fantastische ervaring. Doordat ik nu in staat was mijn eigen keuzes te maken besloot ik te stoppen met mijn studie aan het conservatorium en een ziekenhuis te bellen of ze me ergens konden gebruiken. En jawel, ik kon spreekuren komen regelen. Als kind zei ik altijd dat ik verpleegster wilde worden, maar toen ik zo in dat ziekenhuis werkte, zij het dan administratief, zag ik toch voldoende om te weten dat mijn weg buiten het ziekenhuis lag. Te veel werd er in mijn ogen in onderdelen gedacht. Ik ben toen doktersassistente geworden bij een antroposofisch huisarts. Dat was een heerlijke baan. Ik had een bureau in de wachtkamer, dus ik zat tussen de patiënten, en daar is mijn heldervoelendheid naar bui-

ten gekomen. Van het ene op het andere moment ging ik pijnen voelen van de patiënten in de wachtkamer. Gelukkig had ik al vrij snel in de gaten dat de pijnen niet bij mij hoorden. Zat ik het ene moment nog met oorpijn of buik- of rugklachten, zodra de patiënt de spreekkamer inging en dus wegging uit mijn omgeving, verdwenen bij mij de klachten. Het mooie was, dat ik natuurlijk toegang had tot de patiëntenkaarten, ik moest ze namelijk zelf bijhouden. Zo kon ik dus terug lezen op de patiëntenkaarten wat ik voelde. Maar met de antwoorden kwamen de vragen. ‘Waarom voel ik een pijn van iemand, waar hij of zij op dat moment geen last van heeft, maar jaren daarvoor wel?’ Via een patiënt kwam ik in contact met een oudere dame die mij hele middagen over deze materie heeft zitten vertellen. Zij vertelde mij, dat ik ook zou kunnen magnetiseren. Ik wist niet wat ik daarvan moest denken. Ik stelde voor om op haar patiënten te oefenen. Dat was dus eigenlijk mijn eerste onofficiële stageadres. Magnetiseren is het overbrengen van energie van de ene mens naar de ander. Geef je echt van je eigen energie, dan kan het zijn dat je wat vermoeid bent na een behandeling. Ben je nu medium, dus ben je in staat om kosmische energie voor anderen op te vangen, dan zul je veel mensen kunnen behandelen zonder moe te worden. Meestal word je er zelf ook fitter van. Ook is het zo dat je dan heel veel verschillende soorten energie door kunt geven. Aan de energie die je doorgeeft kun je voelen wie er ‘aan de andere kant van de lijn’ zit.

De eerste patiënt die ik magnetiseerde was een vrouw met een hernia. Zij lag hele dagen op bed en had vierentwintig uur per dag hevige pijnen. Ik behandelde haar bij haar thuis. Na het magnetiseren stond zij op van het bed en liet mij persoonlijk uit. Verbaasd, maar ook verschrikt, zag ik het aan. Dat iemand op kon knappen via mij vond ik een angstaanjagend idee. Ik functioneerde blijkbaar als een kanaal voor kosmische energie, als een soort telefoontoestel eigenlijk, met een gids van gene zijde aan de ene kant en de patiënt aan de andere kant. Ik had moeite met mijn rol. Heel graag wilde ik mensen helpen, maar ik wilde geen speciale of bijzondere rol daarin hebben. Ik wilde dat men mij gewoon zou blijven vinden. Vandaar dat ik klassieke homeopathie ben gaan studeren, een fantastisch vak dat me nog steeds zeer

boeit. Bij de homeopathie geef je de energie via een constitutiemiddel waardoor je zelf wat meer aan de zijlijn kan blijven.

Maar ja, blijkbaar moest mijn weg toch anders lopen. Mijn privé-leven ging totaal op de schop en er verrees een fantastisch nieuw leven voor in de plaats met een lieve man en twee heerlijke kinderen. Het gezinsleven heeft mij pas echt doen aarden en helpt mij nog steeds om met mijn voeten op de grond te blijven. Door alle gezinsdrukte kwam ik niet meer aan studeren toe, zodat ik na drie jaar met de studie ben gestopt.

Op een gegeven moment kwam mijn heldervoelendheid weer terug, maar nu veel heviger dan voorheen. Had ik iemand aan de telefoon, dan kreeg ik onmiddellijk last van allerlei kwaaltjes. Zat ik in een café of restaurant, dan voelde de ene stoel bijvoorbeeld wel goed, maar op een andere stoel kreeg ik weer allerlei pijnen van vorige cafébezoekers te voelen. Kortom, het werd te gek, die gevoeligheid.

Ik heb me toen voorgenomen een toelatingsgesprek aan te vragen bij de Nederlandse Vereniging voor Geestelijke en Natuurgeneeswijzen in Amsterdam. Zij verzorgen een vierjarige opleiding voor mensen die paranormale gaven hebben en deze vorm willen leren geven in een praktijk. Als ik er doorheen zou komen, had ik tegen mezelf gezegd, dan zou ik met mijn paranormale gaven gaan werken. En zo is het ook gegaan. De opleiding vond ik fantastisch: het samenzijn met 'soortgenoten' gaf een bevrijdend gevoel. Voorheen was ik steeds bang om helderziend te worden, om bijvoorbeeld overledenen te zien. Die angst verdween vrijwel meteen toen ik op de opleiding zat. Plots zag ik overledenen. Soms waren het onprettige ervaringen, vooral wanneer ik mensen zag of bij me voelde die in een zware emotie waren gestorven: door een ongeluk na een ruzie bijvoorbeeld of door suicide of genocide tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het is echt verschrikkelijk om te zien dat mensen, oud en jong, op dit moment nog steeds in een angst kunnen verkeren van een situatie die eigenlijk al jaren voorbij is. Zij beseffen nog steeds niet dat zij gestorven zijn. Het kunnen helpen van deze mensen met de overgang en het loslaten van de aarde is prachtig maar zeer emotioneel werk.

Dus nu was ik naast heldervoelend ook helderziend geworden. Nu ja, geworden, ik durfde het toen pas toe te laten. Het contact hebben met overledenen die een soort hulp willen bieden aan hun geliefden is erg mooi werk. Ik geef de informatie meestal pas door, wanneer de persoon voor wie deze bestemd is exact weet van wie hij de informatie krijgt. Zo heb ik wel eens iemand oude foto's mee laten nemen van grootvaders en overgrootvaders. En ja hoor, daar was de man die we zochten. Leuk is dat.

Mijn werk is steeds veranderd en verandert nog steeds. Zo heb ik een tijd veel informatie via helderhorendheid mogen ontvangen. Ik kreeg dan voor een cliënt een aantal Bach-bloesemremedies te horen en moest daar dan een combinatie van maken. Dit gebeurde in de tijd dat de Bach-bloesems mij nog onbekend waren. Ik checkte dan de middelen en hun werkingsgebied en inderdaad paste de combinatie steeds wonderbaarlijk. Maar ineens was dat weer afgelopen.

En zo ging het ook met het zien van de chakrakleuren. Van de ene op de andere dag zag ik de chakra's van mijn cliënten in afwijkende kleuren, afwijkend dus van de basiskleuren zoals je ze in de boeken beschreven ziet. Ook kreeg ik er meteen de associaties bij. Een kleur in een bepaalde chakra vertelt mij door welke emotie (= kleur) de werking van de chakra wordt ondermijnd. Soms krijg ik er een leeftijd bij te horen via de helderhorendheid, ik weet dan in welke tijd de verstoring is ontstaan. De heldervoelendheid gebruik ik om de aura af te tasten. Op die manier krijg ik dan weer nieuwe informatie over de fysieke en geestelijke gezondheid van de cliënt. Tijdens de consulten heb ik gemerkt dat cliënten zelf intuïtief een kleur kunnen aan- of invoelen bij een bepaalde chakra. Ze hebben dus een innerlijk weten betreffende de onderliggende redenen van een ziekte of, liever, van een energetische verstoring.

Het in conditie brengen van de aura door middel van kleurvisualisaties kan ook iedereen en het resultaat is verbluffend. De aura voelt ineens totaal anders aan. Ik heb dus gemerkt dat mensen zichzelf kunnen ondersteunen door het werken met kleuren, vandaar mijn boek.

Graag wil ik U vertellen over de methode die ik chakra-kleurdiagnostiek

Biografie

genoemd heb. Ik werk er dagelijks mee en de simpelheid en duidelijkheid ervan verbaast mij nog telkens.

Ik hoop dat u na het lezen van dit boek stiekem eens wat meer met kleuren gaat werken.

INLEIDING

Sinds een jaar of tien heb ik dus een praktijk als paranormaal therapeute, of liever gezegd energetisch therapeute. Wat is dat, paranormale of energetische therapie? Naast ons fysieke lichaam hebben wij nog meerdere lichamen, energielichamen, die tezamen de aura genoemd worden. De conditie van de aura bepaalt uiteindelijk hoe wij ons fysiek en emotioneel voelen. Het werkgebied van de reguliere geneeswijze is het fysieke lichaam. Het werkgebied van de energetische geneeswijze is de aura. Door middel van heldervoelendheid tast ik de aura af en voel zo waar een teveel of een te weinig aan energie is: of de aura dik of dun, warm of koud is. Vervolgens breng ik door middel van magnetiseren de aura weer in balans. Via helderziendheid krijg ik informatie over het ontstaan van energetische verstoringen in de aura. Ik krijg dit te zien aan de kleuren van de chakra's. Chakra's zijn energiecentra die vanuit de aura energie toegezonden krijgen en deze energie op hun beurt weer doorgeven aan het fysieke lichaam.

Chakra's zijn verbonden met specifieke delen van het lichaam en de daaraan verbonden orgaanfuncties en hebben ook een emotioneel, psychisch thema. Dit zal in de volgende hoofdstukken nader uiteengezet worden.

In dit boek wil ik met name ingaan op de invloed van de aura en de chakra's op ons psychische en fysieke welzijn en hoe eventuele verstoringen hierin zichtbaar zijn in de chakra's. Het boek is bedoeld voor ieder die geïnteresseerd is in ziekte en gezondheid en de openheid heeft om naar de eventuele oorzaak van een ziekte te zoeken. Ziekte komt niet zomaar in je leven. Ziekte ontstaat, ook al lijkt het soms anders.

Ik heb gemerkt, dat iedereen in contact kan komen met zijn intuïtie en dus ook naar de eigen chakra's kan kijken. Je moet dan het begrip helder-

zien ruimer gaan zien of gewoon loslaten. Tijdens consulten heb ik gemerkt dat als ik mensen vraag: ‘Wat voor kleur heeft die of die chakra?’ er in eerste instantie gereageerd wordt met het antwoord: ‘Hoe kan ik dat nu weten, want ik zie niets’, maar dat wanneer ik zeg: ‘Welke kleur komt spontaan in je op als ik ernaar vraag?’ iedereen de spijker op de kop blijkt te slaan.

Een voorbeeld: ik vroeg aan een cliënte met MS: ‘Welke kleur schiet je te binnen als ik het over je stuitchakra heb?’ (de stuitchakra geeft energie aan het onderlichaam, met name de benen en de voeten) en zij zei: ‘Oranje.’ En inderdaad was dat de juiste kleur. Oranje is namelijk de kleur van machteloosheid, onmacht. In dit geval verwees het naar de onmacht om te lopen, zij zat in een rolstoel. Op de vraag van mij: ‘Welke kleur zou je willen dat je benen hadden?’ zei ze: ‘Rood.’ Ook hier weer het juiste antwoord. Rood is namelijk de kleur van actie, van kracht, horende bij de eerste chakra. Een goed functionerende eerste chakra zal een rode kleur hebben.

Zo zie je maar. Menig voorbeeld heb ik hiervan uit mijn praktijk en dit zijn dan echt mensen die niet paranormaal begaafd of uitzonderlijk gevoelig zijn, iedereen kan het!

Voor energetisch therapeuten of therapeuten in het algemeen is het ook interessant om zich te verdiepen in de symboliek van kleuren. Vraag bijvoorbeeld iemand naar de kleur van zijn voeten en je weet hoe hij op dat moment emotioneel in het leven staat. Ziet iemand rood, dan zal de persoon het leven op dat moment als een strijd ervaren. Bij oranje voeten vindt de persoon het waarschijnlijk moeilijk om zijn eigen weg te gaan, voelt zich slachtoffer of onmachtig het leven vorm te geven.

Wanneer je dus niet helderziend bent kun je de methode toch gebruiken, bijvoorbeeld door de patiënt zelf naar zijn of haar chakra's te laten ‘kijken’. Misschien krijg je zelf ook wel ideeën omtrent een kleur of thema: wees dan zo vrij om dat te checken bij de desbetreffende persoon. Vermijd denken, want met het denken kun je in dit geval weinig. Gebruik het denken echter achteraf, om dat wat je intuïtief waargenomen hebt te analyseren.

Het boek is dus eigenlijk bedoeld voor iedereen die geïnteresseerd is in het ontstaan van ziekten.

DE AURA

Rondom ons fysieke lichaam bevinden zich zeven energielichamen, die tezamen de aura genoemd worden. De aura is eigenlijk een groot zintuig. Misschien is dit wel het zesde zintuig waarnaar we op zoek zijn? De aura neemt energie op uit de aarde en de kosmos en geeft deze door aan de zeven energiecentra, de chakra's, die zich in de aura bevinden. Deze energiecentra geven de energie op hun beurt weer door aan het fysieke lichaam voor zowel fysieke als psychische functies. Het opnemen van energie uit de aarde en de kosmos gebeurt vanzelf, je hoeft er niet bij na te denken. Het is vergelijkbaar met de stofwisseling en de ademhaling.

DE VORM VAN DE AURA

Willen wij ons gezond en evenwichtig voelen, dan is het van belang dat de aura zich geheel rondom het fysieke lichaam bevindt, dus van top tot teen. Het gehele lichaam wordt dan namelijk op een evenwichtige manier voorzien van energie.

Zoals reeds gezegd is de aura echter een groot zintuig. Zij regelt niet alleen onze energiehuishouding, maar registreert ook nog eens al onze opgedane emoties. Dit gebeurt al prenataal en gaat continu door. Let wel: registreert, de emoties worden dus niet automatisch verwerkt. Dat kan namelijk alleen gebeuren door je van je emoties bewust te worden, dus door er met het denken en voelen naar toe te gaan. De emoties worden opgeslagen in de energetische velden. Ervaar je nu in je leven een aantal soortgelijke emoties, dan zullen deze energetisch aan elkaar gaan kleven. Zij veroorzaken dus een

energetische verdichting in een bepaald gebied van de aura. Je kunt je dan ook voorstellen, dat de chakra's, en uiteindelijk het fysieke lichaam, in een bepaald gebied een verstoorde energietoevoer krijgen. Dit kan resulteren in fysieke en/of psychische klachten. Welke ziekte het wordt heeft te maken met een aantal factoren: bijvoorbeeld in welk gebied van de aura de meeste negatieve energie zit. Ook heeft het te maken met een genetische aanleg, dus welke ziekten in de familie voorkomen. We hebben naast een fysieke genetische aanleg ook met een erfelijk bepaalde emotionele blauwdruk te maken. Bepaalde emotionele thema's zie je vaak in een hele familie terugkomen. Erfelijke bepaling gaat verder dan het fysieke gebied. Of een ziekte in aanleg werkelijk actief wordt is afhankelijk van de energetische verstoring, dus van de emotionele omstandigheden. Zit iemand goed in zijn vel, dan zal een ziekte veel minder kans hebben naar de oppervlakte te komen. Ziekten ontstaan altijd van buiten naar binnen, van aura naar stoffelijk lichaam. Klachten zijn al voelbaar en zichtbaar in de aura, voordat ze zichtbaar worden in het fysieke lichaam. Mensen kunnen dus al klachten en pijnen ervaren nog voordat een arts via meetapparatuur tot bevindingen kan komen. Een klacht zit dan echter niet 'tussen de oren', maar in de aura! Een paranormaal of energetisch therapeut zal deze klacht al kunnen registreren en behandelen. Een arts zou dan ook in het geval van ontbrekende meetbare diagnose door moeten verwijzen naar een energetisch therapeut. Zijn er wel meetbare resultaten in het fysieke lichaam, dan moet zowel fysiek als energetisch behandeld worden. Voor alle duidelijkheid, een energetisch therapeut moet ook altijd doorverwijzen naar een arts. Aura en fysiek lichaam zijn onlosmakelijk verbonden. Het zou dus niet meer dan logisch zijn, dat beide geneeswijzen de handen ineen slaan en kennis uitwisselen en aan elkaar gaan koppelen. Kortom, gaan samenwerken.

Door een aantal oorzaken kan de aura haar juiste vorm verliezen en dat betekent dan in vrijwel alle gevallen dat de aura te hoog komt te zitten. Dat kan al gebeuren doordat iemand te weinig eet of te weinig rust of te veel mentale arbeid ten opzichte van fysieke arbeid verricht. Het kan ook veroorzaakt worden door een verstoorde werking van een chakra. Het is inderdaad zo,

dat de aura de chakra's beïnvloedt, maar ook andersom kunnen de chakra's de aura in haar vorm beïnvloeden. In het volgende hoofdstuk zal ik nader ingaan op de werking van de chakra's.

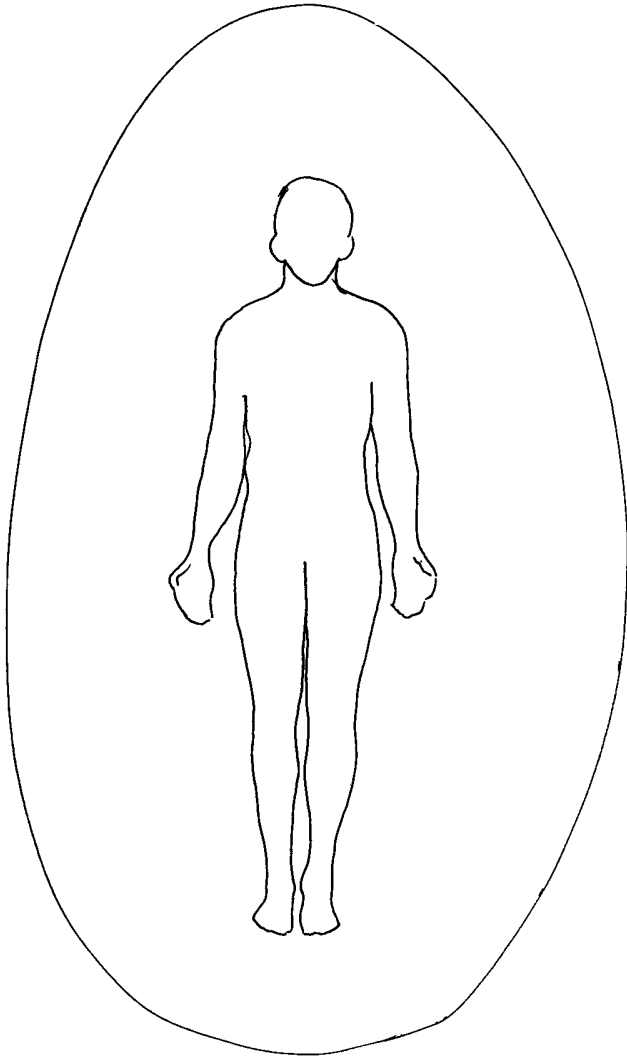
Altijd wanneer er sprake is van een verstoorde werking van een of meer chakra's, gaat de aura omhoog. Je krijgt dan dus te weinig energie bij de voeten en benen en een teveel aan energie bij het hoofd. De weg omhoog is de normale weg die de aura ook gaat bij het overlijden. De aura verlaat dan het fysieke lichaam via een centrum dat zich achterin de nek bevindt.

Kleine kinderen lopen vaak met een te hoog zittende aura rond, gewoon omdat ze nog niet voldoende geïncarneerd zijn. Sommige mensen lopen een heel leven of een groot deel van hun leven rond zonder ooit goed geïncarneerd te zijn. Dat wil zeggen dat zij dus met een aura rondlopen die hun niet voldoende energie kan geven, wat natuurlijk tot zeer uiteenlopende klachten kan leiden. Een goede aarding is voor iedereen belangrijk, maar zeker voor mensen die erg gevoelig zijn. Ook voor mensen die zich bezig willen houden met paranormale zaken is een goede aarding een vereiste.

Ik vergelijk de mens wel eens met een stuiterballetje. Wil je hoog reiken, met andere woorden wil je jezelf met de 'hogere' zaken van het leven bezighouden (ik zet het tussen aanhalingstekens omdat voor mij alles in het leven even belangrijk is, afwassen of mediteren kan hetzelfde zijn), dan moet je goed met beide voeten op de grond staan. Gooi je namelijk een stuiterballetje de lucht in, dan kan het misschien hoog komen, maar in de meeste gevallen zul je het niet meer terug kunnen vinden. Laat je nu echter het stuiterballetje eerst flink de grond raken, dan zal het waarschijnlijk even hoog komen, maar vervolgens weer veilig terug naar beneden vallen. Je zult het niet kwijtraken. Zo is het ook met een goede aarding. Mensen die zich bezighouden met spirituele zaken moeten oppassen als ze niet goed in hun vel zitten. De kans op een opstijgende aura is dan groot. De kans jezelf kwijt te raken, alle contact met de realiteit te verliezen en in een soort pre-psychotische toestand te geraken is reëel.

Hier volgen een aantal afbeeldingen van hoe een aura eruit kan zien in haar vorm:

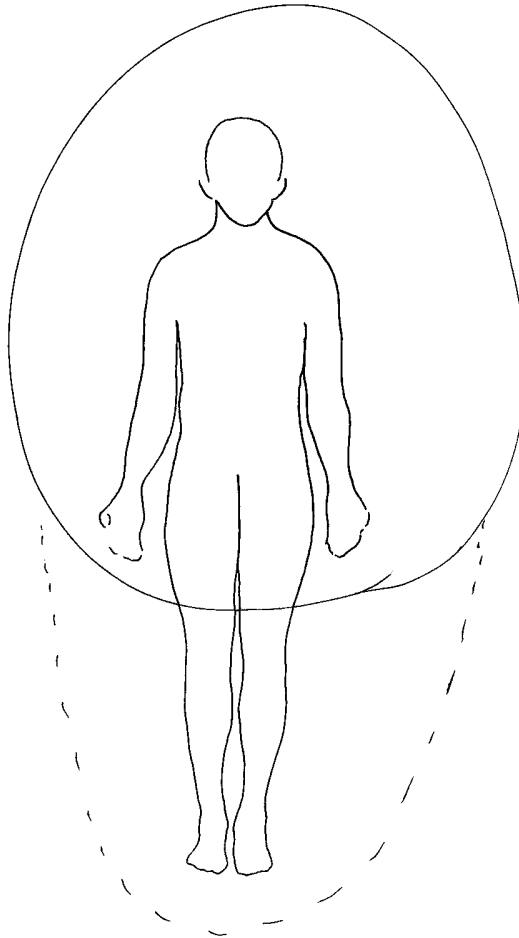
De aura

Afb. 1.

Een evenwichtige aura (= goede aarding, de energie zit tot onder de voeten. Geeft een wakker gevoel. Warme voeten. Goed contact met de realiteit. In staat het leven vorm te geven).

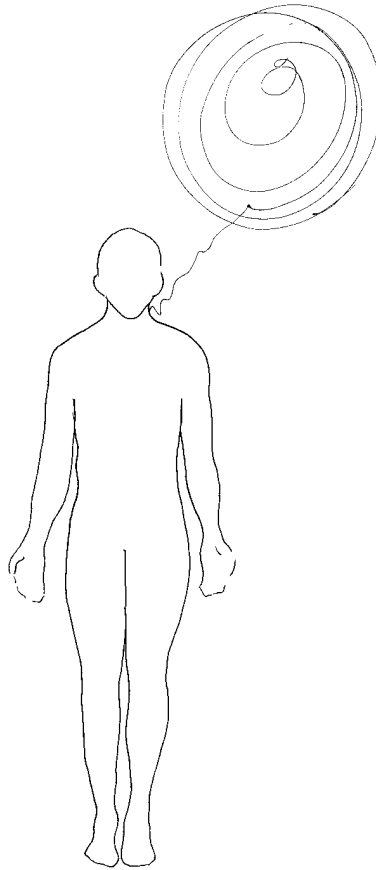
WAT VERTELLEN KLEUREN OVER ZIEKZIJN?

Afb. 2.

Een te hoog zittende aura. Veelvoorkomende klachten hierbij zijn: koude voeten, duizeligheid, hyperventilatie, oververmoeidheid, hoofdpijnen, slaapstoomissen, depressie, concentratiestoornissen, vergeetachtigheid, leerstoomissen. Dus te veel spanning of energie aan de bovenkant en te weinig aan de onderkant.

De aura

Afb. 3.

Een aura die zich niet meer om het lichaam bevindt, maar als een samengebalde vorm ernaast. Hierbij denken we aan een psychose-toestand. De persoon is alle contact met de realiteit kwijt, niet meer geaard, en neemt buitenzintuiglijk waar. Dit buitenzintuiglijk waarnemen heeft niets te maken met paranormaal waarnemen. Een paranormaal iemand die buitenzintuiglijk waarneemt, zal een evenwichtige aura hebben met een gezonde aarding. Iemand in een psychose-toestand neemt alleen lagere energieën of emoties waar en kan niet op hogere niveaus schouwen. Vandaar dat de beelden akelig en angstaanjagend zullen zijn.

Er zijn echter ook mensen die juist energetisch ‘opstijgen’ doordat ze te veel met aardse zaken bezig zijn. Dat zijn meestal mensen die van nature een sterke band met gene zijde hebben. Het in contact staan met gene zijde is voor hen voorwaarde om op aarde te kunnen leven. Hoe paradoxaal het ook klinkt, zij moeten dagelijks tijd nemen om te mediteren en zich af te stemmen op de kosmos om geaard te blijven.

Voor de meeste mensen is het hebben van een baan, het hebben van een vast ritme voorwaarde om ‘wakker’ te blijven, dus geaard te blijven. Toch ben ik ook het tegenovergestelde tegengekomen in mijn praktijk, namelijk dat iemand opsteeg door het hebben van een vaste baan en het zich moeten conformeren aan maatschappelijke regeltjes. Dit was een uiterst krachtige persoonlijkheid, al was dat op het moment van het consult niet te zien. De man had de aard en overlevingskracht van een oermens. Hij voelde zich dan ook niet thuis in onze overgeorganiseerde aardappelpureemaatschappij. Hij was een mens die vanuit oerkracht en instinct zou moeten kunnen leven. Planning en regelgeving haalden hem uit zijn kracht. Zijn ware kwaliteiten kon hij niet tonen, daar was geen vraag naar, en zo raakte hij vervreemd van zijn ware zelf.

Er is nog een reden waarom de aura bij veel mensen te hoog zit, namelijk vanwege het feit dat boosheid en drift emoties zijn die maatschappelijk niet geaccepteerd worden. Het lijkt wel of we minder moeite hebben met ziekten en depressie dan met boosheid. Boosheid, woede en drift zijn prachtige emoties die bij de stuitchakra horen en onontbeerlijk zijn om op aarde te kunnen (over)leven. Nu zeg ik niet, dat iedereen maar de hele dag boos of driftig zou moeten zijn. Wat ik bedoel is dat we, door niet meer op tijd boos te worden of helemaal niet meer boos te worden, onszelf ontkrachten. Zouden we na het uiten van de boosheid (liefst niet te ingehouden, nee, schreeuw eens lekker of gooi keihard een deur dicht!) de tijd nemen om zonder oordeel naar het waarom van de woede te kijken, dan kan de boosheid ons veel leren. Door boosheid te uiten voorkom je dat je erin blijft hangen. Onweer zuivert de lucht, moet je maar denken. Het geeft achteraf ademruimte en denkruimte. Zo kan het veel goeds tot stand brengen, al zou